

Dimecres, 21 d'octubre, 10.30 h.

Señor (*Sir*)

Direcció i guió: Rohena Gera. Fotografia: Dominique Colin. Muntatge: Pierre Aviat. Direcció artística: Sanjay Kumargore. Vestuari: Akashwore Tagore. Editor: Arnaud Lavaleix i Pierre Labiche. País: Índia. Any: 2018. Durada: 99 minuts.

Intèrprets: Tillotama Shome (Ratna), Vivek Gomber (Ashwin), Geetanjali Kulkarni (Laxmi), Rahul Vohra (pare d'Ashwin), Indira Kahsi (mare de Ratna), Anupriya Goenka (Ankita).

La història

Ratna, una jove viuda vinguda del poble, treballa de criada per a Ashwin, un noi de família rica que passa per un mal moment sentimental. Ratna procura tirar endavant amb els seus somnis de dissenyadora de moda, alhora que es desvia per atendre el seu senyor.

La directora

Rohena Gera (Pune, Índia, 1973). Estudia arts audiovisuals a Stanford (EUA). Treballa en diferents produccions televisives i grava *Mumbai* (2010), un documental sobre les classes socials hindús.

“Vaig començar a pensar en la manera en què estimem les persones a qui triem d'estimar. Després se'm va acudir la idea de tractar els problemes i els conflictes als quals encara ens enfrontem, com ara les divisions de classe a l'Índia, i explorar-ho a través d'una història d'amor. Volia preguntar de quina manera estimem les persones a qui estimem i fins i tot com ens donem permís per estimar. No vaig voler abordar aquest tema de manera premeditada ni suggerir que tenia totes les respostes i dir a la gent com havia de pensar. I, certament, no volia retratar ningú com a víctima. Una història d'amor em va permetre explorar aquesta impossibilitat de superar les divisions de classe, mitjançant una dinàmica basada en la igualtat i la moderació. Em considero una activista furtiva perquè miro de plantejar preguntes i tractar els problemes a través de l'entreteniment participatiu.”

(Rohena Gera. *In / Out*)

Opinions de la crítica especialitzada

“L’amor entre el fill i la filla de famílies rivals i antagòniques va propiciar que l’espavilat William Shakespeare fes diana amb els seus Romeu i Julieta. Un clàssic de la tragèdia romàntica readaptat a plaer. Ara la tragèdia és manipulada per la fina cineasta hindú Rohena Gera, que la converteix en especiada comèdia romàntica, feta a mà i per menjar-la amb els ulls. Així, tot i que el sistema de castes ha estat abolit a l’Índia, imperen encara les abismals desigualtats de classe. Ratna pertany a la classe social baixa, rural, de forta intransigència tradicional contra la dona i que parla en bengalí (una de les 22 llengües hindús!). A l’altra banda, Ashwin, el senyor del títol del film, és de burgesia mitjana tirant a alta, amb estudis universitaris i parla, preferentment, en anglès. Ja des del guió, subtil i en què les situacions melodramàtiques guanyen emoció amb l’eloqüència dels silencis, Rohena Gera tradueix en pulcres imatges d’un naturalisme costumista i mundà les delicades relacions que viuen els dos protagonistes. La cineasta porta al seu terreny sentimental la dialèctica de l’amo i l’esclau de Friedrich Hegel i fa que la criada sigui conscient del seu lloc en l’escala social, més que no pas l’amo. També, és clar, la inversió de papers, de qui posseeix el poder: qui domina qui? En tot cas, *Señor* opta pel final obert, suggeridor, poètic. Un Romeu sense Julieta?”

(Osvald Campalans. *El Matí*)

“Amb una senzilla estructura narrativa, i en pocs traços, Rohena Gera mostra la impossibilitat que dues classes socials s’apropin i convisquin i la dificultat que la solidesa del compliment dels costums es commogui davant dels sentiments. Coneixedora dels misteris perquè una pel·lícula sigui entretinguda, la cineasta aconsegueix dissenyar una jove protagonista carregada de talent, acompanyada d’un galant jove, en els inicis d’una passió, amb l’acció situada en indrets pintorescos com els mercats zonals i en una bulliciosa festa popular que es celebra en honor del déu Ganesha. Tot plegat, molt ben embolicat amb el vel d’un amor prohibit. Si a això li sumem que la discreta Ratna cerca el seu futur en el món sofisticat del disseny de moda, la trama ja està completa. Un conte de fades atractiu, senzill.”

(Isabel Croce. *La premsa*)